

Ára: 30 Ft

TÚRÓ

RUDI

1999. február

A tartalomból:

- Interjú a „FŐNÖK -kel”
- Boldog gyermekévek
- REMEKEK
- Mazsolák a sulis fél éves eredményeiből
- Jó tanácsok a tanuláshoz
- Szalagavató
- A költészet virágai

**A TÚRÓ RUDI SZAVATOSSÁGA MÁRCIUSBAN
LEJÁR, ADDIG IS JÓ SZÓRAKOZÁST!**

Interjú a „RÖNK -kel”

Nem, nem Brad Pitt az éppen aktuális interjúalanyunk (még véletlenül sem), de reméljük, nem okozunk túl nagy csalódást azzal, ha eláruljuk, kivel készült ez a beszélgetés.

A RÖNK újdonsült titkárát, Józsan Gábort szoros időbeosztása miatt nehezen tudtuk elérni, de végül közel két óras beszélgetésre került sor, ahol a percek előrehaladtával egyre bensőségesebb témákról is szó esett, amibe egyelőre nem zuhanunk bele 100% -osan. De mi az, amit tudni lehet RÓLA:

- Gábor, hogy érzed magad az új helyeden?
- Köszönöm, jól, bár egyelőre csak tapogatózom. Először ki kell érdemelnem a bizalmat, a tanári kar, s persze a diákok körében is. „Először megpróbálom betemetni a gödröt alattam, aztán fülvesteni.
- Nem furcsa már elsőként RÖNK – titkárnak lenni?
- Már sokan kérdezték, de én megpróbálom bebizonyítani, hogy „nem járnak rosszul velem” (idézet Gangsta Zolee – tól – a szerk.).
- Mit szólna az új RÖNK – höz?
- NO COMMENT. Na, komolyra fordítva a szót, jó kis csapat lesz, de mindenkit meg kell mozgatni. Sajnos, nem mindig jut el hozzájuk egy – egy hirdetés, felszólítás, az egész persze hozzáállás kérdése. Itt is fontos a bizalom, a csapatmunka, s velük együtt a saját képességeimet is tesztelem.
- Aki egy kicsit is jobban ismer téged, az tudhatja, hogy nem is olyan új számodra az, amit most csinálsz. Hogyan kezdődött ez a dolog?
- Még általános iskolában (Gárdonyi Géza Általános Iskola – M.A.) én voltam a városi diákönkormányzat (VDÖK) küldötte. Már akkor is „mély benyomást” tettem Csoma István, illetve Takács Csaba tanár urakra a folyamatos beszélgetéseimmel. Ott találkoztam Zakor Katalival (előző RÖNK – titkár – M.A.) is, aki, amikor megtudta, hogy itt, a Rudasban fogok továbbtanulni, nagyon örült, hogy végre lesz valaki, aki ki tudja nyitni a száját. (Ebben nem csalódtuk, lásd és halld: Várgesztes – B.K.)
- Elárulnád nekünk, hogy már itt a Rudasban kik segítik, illetve segítettek a munkádat?
- Először is szeretném kiemelni Molnár Andrást, a RÖNK tiszteletbeli tanácsadóját, aki nagyon sokat segített nekem, illetve Zakor Katit is, hiszen róla sem szabad elfeledkezni. A tanárok közül Csoma István, Rákóczi Ferenc tanár uraknak, illetve az osztályfőnökömnek, Fülöp Ákosné tanárnőnek köszönhetek sokat.
- Véleményed szerint mire van szüksége az iskolának a jobb diákélet kialakításában?
- Rettentően fontos az összefogás, csapatmunka az iskolán belül, a tanár – diák kapcsolat javítása. A problémákat pedig vállaljuk fel, merjük kimondani.
- Na jó, de honnan tudhatja egy diák, hogy a problémája valóban „publikus”? Ismerik - e, ismerjük – e egyáltalán a jogai(n)kat?
- Nem, sajnos sok esetben elpoénkodjuk, többen visszaélnék vele (közben a „Diákjogok” című államilag kibocsátott kiadványt lapozgatja), s ettől én „falra mászok”. Ha valakinek bárminemű problémája van, amit persze komolyan gondol, nyugodtan forduljon hozzám, vagy az iskola érdekvédelmiséhez (Borsi Katalinhoz).
- Jó ez a kiadvány?
- Szerintem a „Diákjogok” – ből nem hiányzik semmi, úgy jó, ahogy van.
- Beszéljünk valami lazább témáról. A minap láthattunk téged a Dunajvárosi Hírlap címlapján „teljes életmagyságban” – éppen néptáncpróbán kaptak lencsevégre.
- Igen, már hat éve táncolok a Dunajvárosi Vasas Néptáncgyűttesben.

- Sikerek?
- Vannak. Táncoltunk már az Erkel, illetve a Thália Színházban, s majdnem minden nagyobb rendezvényen ott vagyunk.
- Ha kicsit előre tekintesz, hogyan látod a táncsal való kapcsolatodat?
- Már nagyon hozzám nőtt, nem tudnék mit kezdeni nélküle.
- Személyiségi változást is eredményezne talán?
- Biztos! Főleg azért, mert a személyiségemet jórészt a tánc alakította ki.
- Ha már a tulajdonságaidnál járunk, hogyan jellemeznéd magadat?
- Makacs vagyok, céltudatos, határozott, olykor agresszív, amit sajnos elég könnyen kihozható belőlem, annak ellenére, hogy iszonyatosan ellene vagyok. Emellett érzékeny, és szeretem látni, hogy mi zajlik körülöttem.
- Ugye nem baj, ha egy kicsit belemászunk a magánéletedbe?
- Kérdezz csak!
- Milyen típusnak tartod magad, ha a lányokról van szó?
- Kezdeményező típus vagyok, úgymond „fútok a lányok után”. Erre is a tánc tanított meg. De ilyen téren igazából azt mondanám magamról, hogy inkább romantikus vagyok, és szívesen beszélgetek a lányokkal.
- Van ideálad?
- A hozzám hasonlókhöz vonzódok. Legyen érzékeny, humoros, türelmes, de tudja, mit akar, tudjon a különböző helyzetekhez alkalmazkodni. A kulcsszó azonban a bizalom.
- A külsőségeket direkt nem említetted?
- Fontosabb a belső. De szeretem a nőies alakot, a bőrszín, a haj – és szemszín teljesen mellékes.
- Repüljünk egy kicsit előre, úgy 1-2 évvel. Indulnál, mint diákigazgató?
- Igen, szeretnék majd, de hogy mikor, még nem tudom.
- Nem is akarunk tovább faggatni erről, nehogy eláruljunk valamit, amit nem szeretnél. Inkább nézzünk még távolabbra. Mi lesz a középiskola után, mit tervezel, mondjuk 15 – 20 évvel későbbre?
- Nemrég még a *jogi pályára* gondoltam, de rá kellett jönnöm, hogy a törni nem nekem való. Szeretném megcélózni a *politikai pályát*, de ez még az elkövetkezendő évek függvénye.
- Elég népszerű vagy az iskolában, sokan ismernek téged. Nem tartasz attól, hogy ellenségeid, irigyeid vannak?
- Erre csak azt tudom mondani, hogy: (idézet egy magyar népdalból)

„Irigyeim sokan vannak,
Mint a kutyák, úgy ugatnak.
El akarnak veszejteni
Jó az Isten, nem engedi.”

Molnár Andrea & Borsi Katalin

Néhány új RÖNK- reszortost is megkérdeztünk munkájáról.

Boglacsik Tímea (9.A) sportfelelős

- Szerinted jó lenne-e, ha valamilyen új sportszakkör indulhatna az iskolában?
- Bár a lehetőségek korlátozottak, de ha valamelyik sportág iránt megnövekszik az érdeklődés, nincs akadálya annak, hogy beinduljon.
- Milyennek látod az iskola sportéletét?
- Véleményem szerint a sportélet alapvetően jó, de kevesen vesznek részt az edzéseken. Most, hogy elkezdődött a házi kosárbajnokság, remélem, felélénkül a sportéletünk.

Nagy Tímea (9. B) kultúrfelelős

- *Mit szeretnél elsősorban elérni vagy megváltoztatni?*
- Elérni azt, hogy minél többen rendszeresen látogassák a színházakat, és változtatni azon, hogy a különböző kulturális programokról szóló hírek minden diákhöz időben jussanak el.
- *Sikeresnek érzed-e az eddigi munkádat?*
- Igen.

Rákóczi Andrea (9. A) tanulmányi felelős

- *Vannak-e ötleteid a tanulmányi versenyekkel vagy a pontozási rendszerrel kapcsolatban?*
- Szerintem több házi versenyt kellene rendezni, hogy a diákok rutint szerezhessenek a nagy versenyek előtt. A pontozási rendszer szerintem megfelelő.

Sítábor

(élménybeszámoló)

Az idén is volt sítábor, -1999. január 3-9 között- a festői szépségű szlovák Zdiarban, a Magas-Tátra északi lábánál. A Rudas két tanulója - név szerint Nagy Szilvia a 12.C osztályból és Csernák Attila a 10.D osztályból - is ott volt a sítáborban, az ő élményeik következnek.

- *Mikor indultatok?*

N. SZ.-CS. A.: -Juhász tanár úr január 3-án, vasárnap reggel hajnali 4.45-re rendelt ide minket az Rudas elé, a csomagok és a sífelszerelések bebakolása után 5.35-kor kezdetét vette a 9 és fél óras út.

-*Megérkezésetekkor mi fogadott benneteket?*

N. SZ.: A csodálatos hegyek, egy kis „múzeumfalú”, jeges utak, friss levegő, a szállás.

CS. A.: Jó körülmények fogadtak. A szobák tiszták voltak. De voltak problémás területek (melegvíz, fűtés).

- *Máskor is voltál már sítáborban vagy most először?*

N. SZ.: Most voltam először, már nagyon vártam a sítábort és nagyon tetszett.

CS. A.: Én is most voltam először, és nekem is nagyon tetszett.

- *Nem tudom, hogy ti hogy vagytok vele, de más egy ilyen út után tele van élményekkel, ha igen, elmeséltek egyet?*

N. SZ.: Attila-nap alkalmából a Tátra Goldban mutogatós játékot játszottunk, ahol a nagy határozások közepette fény derült arra, hogy a nagy barnamedvéből és a hosszú nyakú ürleányból hogyan lehet álmaim várkisasszonyává válni.

CS. A.: A sífelvonóval való ismerkedésem.

- *Milyennek látod így utólag a Zdiarban eltöltött egy hetet?*

N. SZ.: Számunkra nagyon jól kezdődött az idei év, úgy érzem, hogy sikerült kipihenni az 1998-as év fáradalmait és a varázslatos hegyi táj és a friss hegyi levegő segítségével teljes erőbedobással kezdhettük a 2000-1. évet.

CS. A.: Nagyon jó élmény volt, fantasztikusan éreztük magunkat, jó buli volt. Ez egy életre szóló kaland marad. Nehéz lesz az iskolában pótolni, de megérte.

- *Jövőre is el szeretnétek menni?*

N. SZ.: (hosszas gondolkodás után) A síelés nem nagyon nyerte meg a tetszémemet, de a táj és a hegyi klíma miatt szívesen elmennék a következő sítáborba is.

CS. A.: Igen, persze, mindenképpen.

- *Köszönöm szépen a válaszokat.*

Tóth Márta

JÓ TANÁCSOK A TANULÁSHOZ

*1. Kezdjük rögtön a pihenéssel, avagy -
A tanuláshoz szükséges belső állapot*

Mitől fárad el a diák? Erdemes-e erőltetni a tanulást, ha fáradtak vagyunk? Hogyan pihenhetjük ki gyorsan magunkat? Menynyi lehet egyvégtében tanulni? Mire jó a szemtorna? Mit jelent a relaxáció? Amikor alszol, akkor is dolgozol?

Nagyon fontos, hogy a tanuláshoz pihenten fogjunk hozzá és ezt az állapotot hosszabb-rövidebb szünetekkel tartsuk is fenn.

A szellemi munkával, tanulással való foglalatosság igénybe veszi a szervezetet, az ember előbb-utóbb fáradt lesz. Jellemző, ha az utolsó napokban (este) kezdünk el készülni a másnapi témazáróra, a munkára szánt időt teljes egészében, megállás nélkül akarjuk végigdolgozni. A fellépő fáradtság tüneteit, a teljesítőképesség csökkenését görcsös igyekezettel, rengeteg felesleges energiát fogyasztó feszültséggel próbáljuk leküzdeni.

A fáradtság általában a munkabírás hanyatlásával, a lényegfelismerő képesség gyengülésével és ingerlékenységgel jelentkezik. Ezeket a tüneteket az idegrendszer kimerülése váltja ki. A fáradtság érzete védőgát, amelynek célja, hogy a szervezetet megóvja a túlterheléstől. A legjobb megoldás azonban a kifáradás megelőzése.

Az ésszerű pihenés, kikapcsolódás nem semmittevés, hanem testünk, idegrendszerünk regenerálása. Kísérletek hosszú sora igazolta, hogy a kifáradás beállta előtti pihenés csodákat tehet. Hatalmas nyersvas-tömböket rakódó munkások mellett, hogy munkájukat sokkal kevésbé érezték fárasztónak, teljesítményüket is a négyszerezére emelték pusztán azzal, hogy nem folyamatosan dolgoztak, hanem minden for-

duló után pihentek. Hasonló jelenség tapasztalható a szellemi munka terén is.

A pihenés, lazítás gyakran ösztönösen is fellép: agyunk kikapcsol. Ez könnyen a gondolatok elkalandozásához vezethet, ezért célravezetőbbek a tudatosan beiktatott szünetek. Ezeket a szüneteket ismét csak a munka jellegének megfelelően kell megválasztani!

Olvasás, tanulás jegyzetelés során általában egyórai munka után tartás 5-6 perc szünetet. Ennél hosszabb megszakítás nem ajánlatos, mert kiesel a lendületből és újabb energiába kerül, mire újra belemelegszel a munkába. 15 perc szünetet csak egyes témák, tantárgyak között, vagy különböző feladatok váltogatása esetén érdemes beiktatni.

A PIHENÉS MÓDJAI

Hogy a rövid szünetek alatt mi pihentet legjobban, azt neked kell kitapasztalnod. A széken való hosszas ülés elgémberítheti az izmokat, megmerevíti az ízületeket. Erdemes ezért egy kis testmozgást végezni, jólesően kinyújtózkodni, egyszerű gimnasztikai gyakorlatokat végezni, vagy sétálni. Ez serkenti a vérkeringést, növeli az izmok és az agy oxigénnel való ellátását. Jó, ha ilyenkor az ablak is nyitva van és a levegő is felfrissül.

Ha úgy érzed, főleg a feszültséget kell oldanod, akkor lazításra van szükséged. A relaxációs gyakorlatok, az autogén tréning igen profi módszerek erre a feladatra. Lényegük, hogy testi szabályozás, azaz bizonyos gyakorlatok útján az izmok ellazítására építve érhető el a belső nyugalom, a feszültség elhárítása. Röviden annyit így is megtanulhatsz, hogy ha belső feszültséged, idegesség zavaróan hat, próbáld meg – lehetőleg fekvő vagy csak ülve (az iskolában) izmaidat ellazítani. Ezt megkönnyíti, ha előbb erőteljesen megfeszíted, ezután

teljesen elnyeszted az izmaid. Próbáld meg gondolataidat is kikapcsolni. Ennek legegyszerűbb módja, ha egy semleges pontra próbálsz koncentrálni.

Ne feledkezz meg – főleg hosszú időn át tartó olvasásnál - szeméd pihentetéséről sem. Itt is a torna pihentet legjobban. Az 1-2 percre tartó szemtorna abból áll, hogy az állandóan vízszintesen futó szemizmokat ellentétes mozgásra kényszerítjük. Nézz előbb a könyv lapjain, majd a szoba falán függőleges irányban fel-le. Végezz a szemmeddel körkörös mozdulatokat is, előbb mindig közelebbre, majd egyre távolabbra tekintve. Nézd meg a szobában található közelebbi és távolabbi tárgyakat, de tudatosan és alaposan úgy, hogy valóban lásd is azokat. Fontos, hogy minél távolabbra is nézzél. A szemtornának teljesen könnyednek és játékosnak kell lennie, ha megerőltetőnek érzed, azonnal hagyd abba, és egy kis idő múlva kezd el újra.

A pihenés szükségességének hangsúlyozása korántsem jelenti azt, hogy a kítűzött szünetek idejét és az időbeosztást merev

előírásé kell kezelni: ha csak kevés van hátra a munkából, ne tarts szünetet akkor sem, ha eljött a beütemezett ideje.

Nyugodtan végigdolgozhatsz 2-3 órát is egyhuzamban, ha olyan lelkesedéssel és érdeklődéssel végzed a munkát, hogy nehezedre esne néhány percre is megszakitani.

Ha nagyon elfáradtál, és úgy érzed, hogy nem megy tovább a munka, lassul a tempód és sokat hibázol, hagyd abba akkor is néhány percre, ha terveid szerint még nem jogos a pihenés. Van azonban egy másik fajta szünet is: aminek nemcsak jótékony hatását érezheted, hanem alkotó jellegét is: tedd félre a feladatot. Persze csak akkor, ha valóban nem a feladat elodázásáról van szó. Foglalkozz kis ideig mással, mozogj és előbb-utóbb eszedbe fog jutni a megoldás. Agyunk ugyanis olyan különleges műszer, mely akkor is tovább dolgozik egy problémán, ha mással vagyunk elfoglalva. Komoly fennakadás esetén az „Aludj rá egyet ...” sem rossz tanács, de persze csak akkor, ha elég anyagot szolgáltatással az agyadnak ahhoz, hogy tovább dolgozzék a feladaton.

Major Judit pszichológus

Dolgozatírás közben...

(avagy szenvedéseim)

Hétfő. Reggel. Rohanás. Iskola. Első óra.

Még 10 perc és becsengetnek. Mindenki izgatott, dolgozatot írunk matematikából.

Valaki még magol, valaki imádkozik, egyesek vicceket mesélnek, mások unalmasan készítik elő a tollakat, ceruzákat. Rohannak a percek, már csak 1 perc és kezdődik.

Amint belép a tanár mindenki feszülten áll a helyén. A tanár nem húzza az időt, rögtön kiosztja a lapokat. 'Úr Isten! Most mi lesz? Elfelejtettem a nevemet.' Amíg megpróbáltam papírra vetni a nevet, a dátumot elém került a feladatlap. 'Jé, hiszen ez üres! Mégis csak csoda történt.'

Ekkor hallok valamit:

-Most fordítsátok meg a lapot. 40 perc.

Még nem fogtam fel a mondat értelmét, csak ösztönszerűen fordítom meg azt a fehér, hideg, barátságtalan valamit. A látvány leírhatatlan: Számok, sinus, cosinus, egyenlet. Majd gúnyosan a szemembe néznek: „Soha nem tudod meg, hogy mi a megoldás!!!”

Hirtelen visszateszem a lapot az asztalra. Szörnyű meleg van itt, nem érzem jól magam. Körülöttem már mindenki dolgozik. Megpróbálom összeszedni a gondolataimat, s minden bátorságomat, újra a kezembe veszem a feladatsort. A számok még mindig nevetnek: Soha, soha!!!

‘Elég, nyugil! Hiszen tanultál, tudod mit kell írnod!’- próbáltam bátorítani magam. S határozott mozdulattal felírom:

„1. feladat.”

Aztán elolvasom a feladat szövegét. O. K., talán a 2. feladattal kezdem. ‘Hé, ilyen könnyen feladod? Ez nem vall rád!’

Közben fogy az időm. Ekkor végre nekilátok, s hihetetlen az első feladat készen van. Bátran nézek a ‘sinus’ szemébe. Aztán már nem is törődöm vele, gyürünk tovább, hátra van még 4 feladat. Elolvasom a 2. feladatot, már csak fel kellene fogni, hogy mi is a kérdés. Pedig tudom, legalábbis láttam már hasonló feladatot ill. mintha rémlene valami, tehát ezt nem tudom. Semmi baj, én sem lehetek zseni.

Nézzük a hármast, egy egyenlet, ez nem lehet gond. Igen, ez is megvan, s milyen szép a megoldás. El sem hiszem, talán rosszul oldottam meg a feladatot? Gyorsan újra ellenőrizni. ‘Hú, ez jó.’

-Még 20 perc. (tanár)

‘Mi? És még csak a 2. feladatot oldottam meg?’

Szinte átsiklottam a hosszú szöveg felett, csak a számok és én. A 4. feladat gyanúsán egyszerű. Mégis el kellene olvasni a szöveget. ‘Na jó’, s előről kezdem. ‘Hát igen, így már nem is olyan egyszerű, de hát ilyen az élet.’, s nekilátok a számolásnak.

Hosszú percek telnek el, s izgatottam ütöm be a számot a gépbe. ‘Ha ennek nem lesz egész gyöke, lelövöm magam.’ Szinte oda se merek nézni, egész gyökil! Villámgyorsan leírom a megoldást.

Gyürünk az 5. feladat még rám vár. Versenyfutás az idővel, még 5 perc van, s vége. Még ezt is, még ezt is ellenőrizni, aztán szöveges választ adni. Letelt az idő. Ennyi, a feladatlap már a tanárnál van.

Végre túlvagyok az egészen. A barátnőm már elrako-dott, rám vár. De vajon miért ilyen szomorú, hiszen jó matekból. Nem értem, ha én hozzá tudtam szólni, akkor ő már németre is lefordította a feladatlapot.

-Te nem izgulsz? -néz rám.

-Mi, nem értem már vége. Mitől féljek?! -kérdzem csodálkozva.

-Ugyan, töri doga.- válaszolt és sietett a többiek után.

‘Na, nem. Ez már túl sok, elegendem van!!!’ S ekkor rájöttem valamire:

UTÁLOM A HÉTFŐ REGGELTIH

Boldog gyermekévek

(avagy egy tinédzser hangulatváltozásai)

A szülők és felnőttek kedves, kedvelt szavajárása: Boldog gyermekévek! Ha én még egyszer gyermek lehetnék! De majd megtudjátok – rázzák dühösen ilyenkor öklüket – milyen az, szembenézni a mindennapos gondokkal. Pedig, ha tudnák...

A gyerekeknek is lehetnek problémáik. De hol az a felnőtt, aki nem felejtette még el saját „fénykorát”?

Vagy egy idő után ez mindenkinél a feledés ködjébe vesznek?

Gyermekkorom évei? Az igen! Azok igazán szépek voltak, tele kedves emlékekkel. De ami utána jön, amikor már nem vagyok gyerek, de felnőttem sem mernek szólítani, az igazán rettenetesen nehéz. Hát senki nincs, aki megértene? Hol vannak már a kiskoromban oly gyakran hallott szép szavak? Miért ilyen kiállhatatlan velem mindenki? Senki nem ért meg, mindenkinek csak útban vagyok. Hajh... milyen keserűség emberek között élni. Nem-nem. Ez nem lehet igaz! Egy újabb pattanás! Akkor ma sem kell emberek közé mennem. Az első dolgom lesz, hogy kidobom a tükröt. Nem is, a földhöz vágom, és élvezettel fogok ugrálni rajta. Ki volt az az idióta, aki feltalálta a tükröt? És a pattanást? Utálom az életet! Ezért fogantam erre a világra? Kész letargia minden. Szeptembertől iskola. Hideg van, lefagy az orrom, a fülem, a tanárok idegőrlőek a sok sületlenséggel, amivel untatnak...

Na, és a nyári! Meg lehet főni a melegtől. Diéta a nagyszülőcínél, tiszta diét! És már borotválkozik is! Az ő számára minden szép és jó (és még bambi is kapható – a szerk.) Biztosan rózsaszín szemüvegen keresztül nézi a világot. Nekem se ártana egy, csupán az optimizmus kedvéért. Zsuzsa a Balatonnál. Mást sem lesz, mint napozik és ostoba regényeket, verseket olvas.

És én? Meg akarok halni. Úgysem foglalkozik velem senki. Nem hiányoznék még a macskámnak sem. A kádban ülök és gondolkodom. Azon elmélkedem, miért vagyok olyan csúnya. Biztosan nem tudok így férjhez menni. Az arcom fénylik, a fülem egy kicsit nagy, az orrom elég egyenes, a szám pedig... hm, igen, egy kicsit ferde. Kiszállok a vízből. Újabb sokk, megint híztam. Na tessék, még egy tükrő. Ha már egyszer itt vagyok, nem állhatom meg, legyökerezek elé. Széles, csontos a vállam, kicsi a mellm. Bár vékony a derekam. De van úszógumi a hasamon, és a csipőm meg a fenekem túl nagy.

Ezek a vastag sonkák! Tessék! Lássá és hallja ország-világ, ez vagyok én. Semmi sinos rajtam a helyén. Kinck fogok így kelleni? Hát lehet így élni? Most már világos. Nem csak az életet, a világot is utálom. Inkább lefekszem aludni. Magamra húzom a takarót. Itt legalább elbújhatok a világ elől. Az agyam tovább túráztatom. A probléma bennem lehet. Kedden volt nálam Kati. Ő is így van az egészszel, mint én. Lehet, hogy ez teljesen természetes, hiszen nem csak én vagyok ilyen hisztis. Egyszer, valahol olvastam, hogy a tinédzserkor ilyen. De mikor lesz már vége? Szeretnék egy kis nyugalmat, szeretnék én is normális ember lenni, normálisan élni. Na, tessék, már megint bögök. A minap is a szüleimmel vacsoráztam, és hangos vihogásban törtém ki, édesapám rám rivallt, mire én sírni kezdtem. Anyu csak a fejét osóválta, és kérte a fatert, hagyjon lógni.

Újra reggel van. Süt nap! És milyen szép nap! Milyen aranyos macskám van... És a szüleim is mosollyal köszöntöttek. Megyek, sétálok egyet. Hűha! Az a fiú engem néz, még kacintott is. Nem is vagyok csúnya. Talán ott szemben azt a bombázót is lekörözném. Még is csak szép az élet. És fiatal vagyok! Szeretném mindenkinek beleivóltetni a fülébe. F I A T A L V A G Y O K! Dúdolgatom magamban, még dallamot is költöttem hozzá. Na igen. Talán már közeledek a felnőttkorhoz.

Kriszta

- Mi az? Falon van és nem ketyeg?
- ???
- K É P !!!

- Mért van a medve bundában ?
- ???
- Mert esőkabátban hülyén nézne ki.

Gondolatok a szalagavatóról

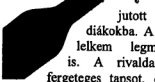
Azt mondják, a szalagavató egy jeles esemény egy végzős középiskolás diák számára. Elkezdődik egy folyamat.

A búcsúzás mindig összetett érzés: visszatartó, kedves emlékek és jövődöbéli várható élmények keverednek az ember lelkében.

És mégis. Az én lelkemben nincs meg ez az érzés. A szalagavató középiskolás éveim egyik legszebb élménye marad, de nem valaminek a kezdetét jelenti, ami elvezet egészen az érettségiig, hanem annak a folytatását, amit már elsöben elkezdtünk.

Természetesen borzasztóan jó érzés volt estélyi ruhába és öltönybe öltözött osztálytársaimat és évfolyamtársaimat együttlátni. S annak ellenére, hogy szinte kívülről tudom Janikovszky Éva: Kire ütött ez a gyerek című darabját, magával ragadott a 11. B feldolgozása és sajátos előadásmódja. Nem egyszer nevetésben törtem ki az ismerős poérok hallatán.

Az is meglepett, hogy az osztályfőnökök áadtak nekünk – útravalóul. Majd mi, vehettük a színpadot, végre középpontba ruhánkra azon híres – nevezetes szalag, összegyűltünk a Bartókban.

Szalaggal ellátva nekem zárszóként lelket öntsek a csak néhány gondolat a közönséget. Talán túlságosan elismerést kaptam ezér: megható baráti gesztust: először az osztálytársaim, majd a többi diák is állva tapsolt nekem. /Köszönöm NEKTEK!/

Ha voltatok már ilyen helyzetben, akkor tudjátok, milyen érzés hatalmasodik el ilyenkor az emberben. És ez az érzés egyszerűen leírhatatlan, ezt át kell élni, át kell érezni.

Vacsora közben a Békében végignézttem a hosszú asztalon: hát ezt is megértük, végre együtt van az osztály! Hiánytalanul láthatunk neki ennek a mulatságnak! Ez aztán a ritka alkalom...!

Nem feledkezhetünk el a hajnalig tartó bulizásról sem. Aki ott volt, azt hiszem szívvel – lélekkel átérezte, mennyi vidámság és jókedv költözött arra az éjszakára a diákokba és a tanárokba egyaránt. Soha rosszabb társaságot nem kívánhatna magának az ember...

Együtt lenni azokkal az emberekkel, akikkel nap, mint nap eltöltöd a délelőttiéidet, csinosan, elegánsan és ünnepélyesen felöltözve, s mégis önfeledten szórakozva, mintha semmi más nem lenne a világon, mint az a néhány óra, amit együtt tölthetünk.

Folytattuk azt, amit már elkezdtünk. Hatalmasat buliztunk hajnali négyig (volt, aki egy kicsit tovább is) – Rudasos módra. És folytatjuk tovább a hagyományokat, ameddig nem jelentkezik ez az „elmúlás – érzés”. Sőt, még ennél tovább is.

Mindent összevetve az idej szalagavató számomra majdnem tökéletes volt.

S végül megosztom veletek is azokat a gondolatokat, amelyek már a szalagavató műsor végén is elhangzottak.

Van úgy, hogy lankad a kedved
És nincs semmi más
Ami bizalmat adna.
Ilyenkor gondolkozz tovább
Mi adhat erőt
Hogy folytasd, folytasd tovább.

Bízz önmagadban:
Ez a legfontosabb.
Ha bízol önmagadban
Bármit el tudsz érni.

Van úgy, hogy rossz napod van
És minden érőd elhagy
Nincs melletted senki.
Gondolkozz csak!
Mi dobhat fel,
Hogy újra boldog és boldog legyél.

És ha te tényleg hiszel önmagadban
Akkor minden vágyad teljesülhet
Nincsen előtted akadály
Te mindent legyőzől,
Ami az utadba áll.

Miért nem bízol önmagadban?
Hát nem ez a legfontosabb?
Ha te nem bízol meg magadban,
Én hogy bizzak meg benned...?

Molnár Andrea

REMEKEK

Szándékaink szerint e rovatunkban meg fogunk jelentetni egy-egy sikeres vagy szép munkát a Rudasosoktól. Ebben a számban két ilyen megoldás található; az egyik feladatot a 10. D osztály kapta nyelvtanból: írják le elképzeléseiket az ideális iskoláról. A legerdekeesebb elképzelést közöljük most. Majd utána egy matematikaverseny feladatának szép megoldását mutatjuk be. Vigyázat! Ez csak egy dolgozat!

Az ideális iskola

(1999. Szeptember 1.)

Kedves Naplóm!

Ha az időn nem is látszik, sajnos vége a nyári szünetnek. Újra itt a sulis, és ami nagyobb gond, a tanítás is. Az első nap, mint mindig, laza volt, de azért mozgalmas.

Az ébresztő reggel $\frac{1}{4}$ 8-kor volt. Kicsit nehéz ilyen korán felkelni, de muszáj, mert $\frac{1}{2}$ 9-kor könyörtelenül megszólal az első órát jelző "gyászinduló". Kb. 20 perccel a csöngetés előtt értem be. Rekord korán, de így is utolsó voltam az osztályból. Már mind a 15 osztálytársam betelepedett az új termünkbe, ami még nagyon sivár, de kegalább egy szinttel lejjebb van, mint a múlt évi.

Jó volt 4 hónap után újra látni a többieket. Hiányzott a banda. Leraktam a táskám a padomra, amin már vészjóslóan sorakoztak a kötelező tárgyak tankönyvei és a tanulmánykiegészítő CD-k. Az egyetlen pozitívum az új számítógép-terminál volt, amit kapásból használatba is vettem. Nagy megkönnyebbülésemre a nyáron senki sem piszkálta a meghajtómat.

Ezek után hátramentem kiválasztani a szekrényem. A szerencseszámom

alatt egy narancssárga ajtajú szekrény árválkodott. Gyorsan beraktam a kabátom és kivettem a szekrényajtóra egy posztert, hogy legalább egy kicsit takarja a színét. Mire ezzel végeztem, megszólalt a "csengő". A helyemre cammogtam. Erre az órára még nem jött be tanár. Most kellett kiválasztani, hogy ki milyen tárgyakat vesz fel a keddi és csütörtöki napokra. Én kémia, csillagászat, házlólati ismeretek és földrajz mellé felvettem a tesit is. Szerintem a fizikai megmérettetés is fontos, nem csak a szellemi.

Amíg a többiek végeztek, megnéztem a hétfői, szerdai és pénteki kötelező órarendet. Hat tantárgyra elosztva 21 kötelező óránk van. Elég húzós, de valahogy le kell érettségizni.

Mikor mindenki végzett, feldíszítettük a termet. Szerintem nagyon jó lett. Talán jobb, mint a múlt évi.

Az első szünet, mint mindig, a reggelié. Lementem a büfébe, de úgy tűnt, hogy mindenki ilyen tájban lesz éhes.

Majdnem másfél percet vártam, mire sorra kerültem. Vettem egy banánt és egy kis Caesar-salátát. Furcsa,

hogy mennyivel olcsóbb itt minden, mint a boltban. Mire felértem az osztályterembe, már a padomon várt a szeptemberi ösztöndíjam. Bár az átlagom egy picit romlott, még így is többet kaptam, mint tavaly. Lehet, hogy mégis érdemes volt vizsgázni biológiából és Junior-ból? A második órán az osztályfőnökünk elmondta, hogy milyen szakkörökre lehet járni, majd megkaptuk az erre a félévre esedékes számonkérések pontos idejét. Tantárgyanként egy számonkérés lesz havonta.

Legalább ez nem változott.

A szünetben a menzások kitöltötték az ebédrendelést.

Macerás dolog. Minden napnál el kell döntened, hogy A, B, C vagy D menüt kérsz. Az utolsó órán megkaptuk a tanév "menetrendjét", és az órarend hiányzó részét. Az óra vége felé elmentünk felvenni a fakultatív tárgyakhoz tartozó könyveket, majd ebédelni. Nagyon jól főznek a menzán. Szerintem vétek kihagyni. Ebéd után bepakoltam a könyveimet a szekrényembe, hiszen holnapra nem kell tanulni, és indultam haza.

Hát kedves naplóm, ez lett volna a 11. Tanévem első tanítási napja. Persze az osztállyal megtartottuk a szokásos tanévkezdő bulit...

L. Marcell
10. D

Iskolánk hagyományosan részt vesz az országos és megyei szintű matematika versenyeken. E rovattal az a célunk, hogy a különösen szép megoldásokat az iskola matematika íránt érdeklődő tanulói is megismerhessék.
Elsőként Novák Anita 10.B. osztályos tanuló szép megoldásait közöljük.

Aranyp Dániel Matematika Verseny 1998-99. tanév első forduló Haladó II. kategória

Oldjuk meg a valós számok körében a $\sqrt{4-x} = c + \sqrt{x-1}$ egyenletet, ahol a c paraméter értéke egész szám!

Megoldás:

Vizsgáljuk meg a $\sqrt{4-x} = c + \sqrt{x-1}$ értelmezési tartományát! Kikötések:

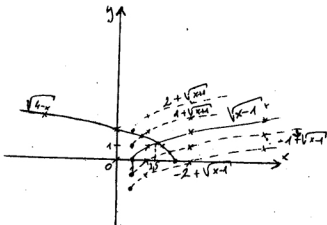
$$\begin{array}{ll} 4-x \geq 0 & x-1 \geq 0 \\ x \leq 4 & x \geq 1 \end{array}$$

$$\text{Tehát: } 1 \leq x \leq 4$$

(Most tekintjük az értékkészletet! -a szerkesztő megjegyzése)

$c + \sqrt{x-1} \geq 0$ és $c \in \mathbb{Z}$. Nyilvánvaló az előző kikötésből, valamint a $\sqrt{x}$ függvény szigorúan monoton növekedő tulajdonságából, hogy $\sqrt{x-1}$ értéke maximum $\sqrt{3}$ lehet. Ezért c értéke biztosan nagyobb $-\sqrt{3}$ -nál. Mivel $c \in \mathbb{Z}$, ezért $c \geq -1$.

Rajzoljuk le a bal oldal képét, valamint a jobb oldal képeit minden az előbbi feltételnek megfelelő c érték esetén. (Függvénytranszformációt alkalmazzuk!)

A jobb oldal képe c függvényében változik c értéke -1 , vagy annál nagyobb egész szám lehet. c értékének változásával a jobb oldal képe az y tengely mentén eltolva változik. Az ábrából kiderül, hogy a bal és jobb oldal csak akkor metszi egymást, ha c értéke 0 ; 1 ; vagy -1 . A többi esetben nincs metszéspont, nem lesz a feladatnak (valós) megoldása. Tehát azokat az eseteket kell megvizsgálni, ahol c értéke 0 ; 1 ; és -1 . Ez mindössze három egyenlet megoldását jelenti éspedig:

$$a, \sqrt{4-x} = -1 + \sqrt{x-1}$$

$$b, \sqrt{4-x} = \sqrt{x-1}$$

$$c, \sqrt{4-x} = 1 + \sqrt{x-1}$$

Szerkesztő: Ezen egyenletek megoldása rutinfeladat, ezek ismertetéstől eltekintünk. Természetesen a dolgozatban ez a feladatrész is hiánytalanul szerepel!

$c=0$ -ra a megoldás $x_1=2,5$, $c=-1$ -re $x_2 = \frac{5+\sqrt{5}}{2}$, végül $c=1$ -re $x_3 = \frac{5-\sqrt{5}}{2}$ amely megoldás helyességéről ellenőrzéssel meggyőződhetünk.

Megfeszült kereszt áll a tornyon

Megfeszült kereszt áll a tornyon
Melyre rá van vésvé sorsom

Kintről árad be a fény
gyertyák lobognak
A hideg kövön emberek térdelnek
s imát mormolnak

Megfeszült kereszt áll a teremben
A hideg, mormogó veremben

Kintről léptek zaja hallik
Majd a diplomajtó kinyílik
s erős fény rohan be
Mindent tisztaságával előntve

S megfeszül a kereszt
s csak áll hallgatva...

Ekkor a fényből kilépve
s az ajtón belépve
A tömegre nézve
Feketében megállók

S megfeszül...

S ekkor mint megvadult horda
Mindegyik imáját eldobva
Álarcát felszakítja
S rám rontanak

S megfeszült kereszt áll vérben
elfojtott kegyetlenségben

S gyertyák lobognak
S a hideg kövön, a meleg vérben
emberek imát mormolnak
S tettükre megváltást várnak.

S megfeszülve áll a kereszt
a hazugságban
a múlt és a jelen
imájában

Zola
13. B

A medúza

Medúza vagyok:
testem csak egy hártya
a világ
s a tiszta igazság közt.
Lebegek a tér és az idő
különös kapcsolatában,
de tudom, e rendszerben
nincs helyem.
Csak a testem akadályoz,
hogy kiszabaduljak
e fullasztó közezből.

Medúza vagyok,
s lebegek a tér és az idő
poshadt tengerében.

Gy. Sz. 13. C

HOROSZKÓP

(Jan. 21 - febr. 19)

Ránk köszöntött a vízöntő hava, s nem titok, én is ebben az időszakban születtem. De ígérem nem leszek elfogult, hiszen csak leolvasom, hogy mit ígérnek a csillagok.

Szerelem: Hiába próbálsz /ok közeledni ahhoz, akit szeretsz /ek, ő nem enged közel a szívéhez. Nem tudod /om, hogy mit csinálj /ak, csak

szenvedsz /ek. De egyszer, egy gyönyörű holdfényes nappal, amikor madaraknak a csiripelnek, minden megváltozik. Addig maradnak az álmok és a remények! -sajnos-

Tanulás: Ez a félév is eltelt, de nem úgy alakultak a dolgok, ahogy szeretted /Volna. De itt a második félév, egy újabb lehetőség a javításra, amit ki kell használnod /nom! Szóval: STARTOLJ!

Egyéb: Történik veled /em valami olyan, amire évekig kellett várnod /nom és most, egyszerre sikerül. Nem, hogy sikerül, egyszerűen maximális az eredmény. Úgy, hogy van okod a boldogsághoz, örömhöz!

Tanács: Nem tudom, hogy mit is tanácsolhatnék a problémádra / problémámra, mert ha ezekre a panaszodra lenne gyógyszerem, már rég beszédtem volna és nem is lenne semmi gond /om, de így nem tudom mit is kellene csinálnod /om talán: reménykedj /ek és bízz /ak magadban /mban

Takács Eszter

Mazsolák az iskola féléves eredményeiből Az iskolánk *tanulóinak* összlétszáma: 647 főTanulmányi - *tantárgyi* átlag: 3,554- *tanulói* átlag: 3,343A legjobb átlagok:

13. A	4,073
12. A	3,817
11. B	3,806
13. B	3,806
9. C	3,770
12. C	3,746

A leggyengébb átlagok:

10. D	2,970
12. D	2,997
11. D	3,192
13. D	3,305
10. A	3,433
9. D	3,436

Hiányzások összesen: **Igazolt:** 26094**Igazolatlan:** 806Legtöbbet hiányoztak igazoltan:

12. B	2601
10. D	2011
11. B	1875

Legkevesebbet hiányoztak igazoltan:

9. C	525
9. D	631
13. B	636

Legtöbbet hiányoztak igazolatlanul:

13.c	209
13.d	200
10.c	40
12.c	36

Legkevesebbet hiányoztak igazolatlanul:

9.c	0
9.d	0
9.a	1
9.b	4

Bukásmentes osztályok: 9. C

13. A

Amely osztályokban a legtöbbet buktak:

10. D	12 fő
10. A	11 fő
13. D	8 fő

HÍREK

Az Implom József Középiskolai Helyesírási Verseny megyei döntőjén a Rudas csapata 2. helyezést ért el. A versenyzőket egyénileg is értékelték, így:

Novák Anita (10. B) 4.

Veress Nikolett (11. B) 5.

Koncz Nikolett (11. A) 9. helyezést értek el.

Gratulálunk!

Január 22-én, a Kultúra Napján az idén is megrendezte a Széchenyi István Gimnázium a "Száll az ének szájrul szájra" című minősítő versenyt. Az indulók népköltészeti alkotások előadásával szerepeltek. Komjáti Katalin 12. D osztályos tanulónk III. helyezést ért el.

Gratulálunk Kátának az újabb sikerhez!

Haustiere besser verstehen

Was wissen Tiere schon von Weihnachten? Die alte Frage, wenn es um Weihnachtsgeschenke für die vierbeinigen, schwimmenden oder geflügelten Kameraden geht.

Die Antwort: Was Weihnachten ist, das wissen Tiere nicht. Aber *daß* Weihnachten ist, besser gesagt, daß ein Fest naht, das wissen sie. Sie spüren die Unruhe, die Vorbereitungen, die Vorfriede. Sie haben daran teil. Und sie freuen sich natürlich über ein Geschenk.

Stammlesern dieser Rubrik sind diese Gedanken nicht neu. Jedes Jahr im Dezember geht es an dieser Stelle um tierische Weihnachten. Manchmal beschwerten sich entrüstete Leser über diese "Vermenschlichung" der Tiere. Tiere und Geschenke - pahl!

Aber wir Tierfreunde wissen es besser. Und natürlich werden wir unseren Lieblingen eine Freude machen.

So auch Leserin Beate. "Jetzt zu Weihnachten wollen viele Tierfreunde ihren Lieblingen ein Geschenk machen", schreibt sie und hat auch eine Idee.

"Ich wohne mit 16 Tauben, 5 Meerschweinchen, 8 Zwergkaninchen, 3 Laufenten, 2 Katzen und einer Hühnerschar zusammen und habe mir deswegen etwas einfallen lassen:

Jedes Jahr vor Weihnachten backe ich den tierischen (und auch den menschlichen) Mitbewohnern Leckerlies, die ihnen, der 'Fressquote' nach, ganz ausgezeichnet schmecken. Mein Zwergkaninchen, 'Rembrandt' fährt besonders auf die steinharten Knabberringe ab. Hier sind die Zutaten:

1 Ei (aus Freilandhaltung!), etwas Mehl (am besten Vollkornmehl), 1 Teelöffel Honig, einige Rosinen, Haselnüsse, Haferflocken und ca. 250 g Körnerfuttermischung.

Das Ganze vermischen, bis eine klebrige Masse entsteht (wenn zu klebrig, etwas Wasser begeben, wenn zu flüssig, Mehl begeben). Danach kann man die Masse formen, wie man will.

Ich mache Ringe, indem ich zwei Kartonringe (einen kleinen und einen großen ineinander lege und den Zwischenraum mit der Masse auffülle.

Alles wird dann bei 100°C gebacken (nicht heißer, sonst verbrennt der Karton). Viel Spaß beim Knabbern!"

So weit Beates geglücktes Rezept. Ihr und allen Lesern wünscht ein tierisch schönes Weihnachtsfest

We were stranded

Having Braved a Chicago snowstorm and rush-hour traffic, I trudged through O'Hare International Airport dragging my suitcase like a kid with a sled. There were people, bags, packages, babies, sour faces and airline representatives motioning like crossing guards. A monitor above our heads said "delayed" a few times and "canceled" a lot.

Three hours. That's how long my flight to Pittsburgh was delayed. Three hours.

I had two choices: I could lie to myself and say this was a great opportunity to catch up on paper work. Or I could plunge headfirst into a bad mood.

My gate was tucked away off the main corridor, a little peninsula unto itself. The only seats were next to other people, and I was in no mood for other people. Who needs holidays anyway? And who needs snow? I sat on the floor, folded my arms across my chest and adopted a look of quiet rage.

After about 20 minutes of examining every carpet stain within view, I

looked up to see a lady with a shopping bag take a seat next to another lady with an identical shopping bag.

The first one introduced herself, opened her bag and rooted through tissue paper. "Twentyfive percent off!" she said, producing a bowl.

"Thirty-three percent off!" said the other, digging out a plate.

They laughed and started chattering away. The sound of such facile friendship was deeply annoying.

A businessman who was sitting behind them twisted in his seat and said something. The ladies cracked up.

A man with a cane seated one spot away joined in. Soon a purple-haired kid pulled off his earphones and started listening in. This happy group had a regular conversation going.

Must be nice, I allowed. If you like that sort of thing.

After an hour my lower back hurt. I got up and took the seat next to the kid. "And my mom and my dad slept

when I was four," he was telling the ladies.

"Aw," said one.

"Uh-uh," said the other.

The businessman caught my eye and said, "Don't I know you from somewhere?" We compared travel notes and found no intersections. He introduced me around anyway, and just like that I was in. We swapped stories: Forgotten luggage. Epic delays. Missed connections. Airport chair design.

We were stranded and having a great time.

A dark-haired man over by the window started snoring loudly. The businessman laughed, which we took as permission. We all broke up.

It was two hours more before a plane arrived at our gate. "What's the protocol here?" the businessman

asked. "Should we applaud?" We took a vote: yes. So when the door opened and the people came out looking as miserable as each of us had felt, we stood up and clapped. The people were not amused.

"Hey, what book are you reading?" one of the shopping bag ladies said to a stern-looking man carrying a novel. He stopped and stared. "Here," he said, handing over the book. "I'm done." Other passengers gave us magazines and newspapers. When it came time to board, we lagged behind our fellow travelers. The purple-haired kid carried the ladies' bags.

We were quiet now. We didn't know what to say. One of the ladies broke the silence: "Do you think we should have a reunion sometime?"

Impresszum: Túró Rudi - Rudas Közgazdasági Középiskola Diákújsága.

Főszerkesztő: Takács Eszter. Felelős szerkesztő: Tabi Zsuzsanna. Szerkesztők:

Tóth Márta, Takács Eszter, Molnár Andrea, Betty, Borsi Katalin, Kriszta, U. S. A.,

L. Marcell. Tördelőszerkesztők: Bácsi György, Sólyom Balázs. Sokszorosítás: Tabi

Zsuzsanna - Rudas Közgazdasági Középiskola. Kiadja: A Rudas. Fogyasztói ára:

35 Ft. Terjesztés: A Rudas Diákjai. A Túró Rudi szerkesztősége az újságban közölt

adatokért csak indokolt esetben tud felelősséget vállalni.

1999. február 1